

DANMARK RUNDT 2016

CLAUS BODENHOFF

En nordsjællandsk familie fra Græsted fik pludselig vendt op og ned på hverdagen. Det skete, da Trine og René Schmidts søn, Simon blev syg og fik konstateret leukæmi. Simon var på det tidspunkt kun 11 år og hans to mindre søskende, Emma 9 år og Lærke 3 år. De blev meget præget af Simons sygdom, for det skulle hurtigt vise sig, at familien fik ændret betragteligt på deres normale hverdag.

AF CLAUDS BODENHOFF

Simon trænede allerede dengang badminton 4 gange om ugen og var total passioneret omkring sin sport. En sport, som han pludselig var nødt til at lægge fra sig, simpelthen fordi sygdommen både tog tid og kræfter. Hans kærlighed for badminton hjalp ham meget i bestræbelserne på at være stærk og i stand til at komme igennem leukæmiens forfærdelige sygdomsforløb.

Sygdommens start, og som ingen kendte diagnosen på endnu, gav Simon mange smerter i alle hans led. Efter flere besøg hos lægen blev det vurderet, at det var en virus, som ville gå over. Forældrene var ikke enige, og da det ikke blev bedre efter et par måneder, forlangte Simons far, René, at man på Hillerød Hospital fik foretaget nogle ordentlige blodprøver, som kunne belyse hvad Simon fejlede.

Ingen på lægehuset havde på det tidspunkt tænkt på, at der kunne være tale om leukæmi. Efter prøverne

EN HELT NY HVERDAG FOR HELE FAMILIEN OG VENNERNE

Da skolefoto grafen skulle tage billede af klassen til det nye skoleår, manglede Simon på klassebilledet i 5A

var blevet foretaget, opstod der pludselig en masse aktivitet omkring ham, idet man endelig havde konstateret, at Simon var blevet ramt af leukæmi. Han blev herefter straks overført til Rigshospitalet, hvor der blev foretaget yderligere prøver, bl.a. rygmærksprøver og knoglemarvsprøver.

Simon blev opereret, og der blev straks sat en kemobehandling i gang. Det hele gik pludseligt meget stærkt, og virkede helt uvirkeligt for familien.

SKOLEKAMMERATERNE TILBAGE I SKOLEN

Da kammeraterne kom tilbage i skole efter sommerferien, var det uden Simon. For at klassekammeraterne skulle forstå hvad der var sket, måtte Simons far René, fortælle klassen om Simons sygdom. Ingen vidste på det tidspunkt, hvornår han kunne komme tilbage i klassen. Det berørte alle, og Simon var meget savnet blandt sine kammerater.

Da skolefoto grafen skulle tage billede af klassen til det nye skoleår, manglede Simon på klassebilledet i 5 A. Men på billedet, kan man se en hilsen fra klassekammeraterne, som på ingen måde glemte deres syge kammerat.

Også lillesøster Emma, og hendes klassekammerater fik en information om Simons sygdom, og alle havde stor medfølelse for familien - og ikke mindst for Simon.

SIMON FIK UNDERVISNING PÅ HOSPITALET

Når Simon i perioder fik det lidt bedre, var der skoleundervisning på hospitalet. Selvom det ikke var af den helt store faglige karakter, så var det alligevel nok til, at Simon kunne fastholde og følge med i sit pensum. Simon er en dygtig elev, og har fastholdt sin indlæring i klassen og har ikke problemer med at følge med i undervisningen. Hjemmeskolelæreren var en uvurderlig hjælp, og samtidig

har den fysiske tilstand som badmintonspiller ligeledes været en af årsagerne til, at Simon har haft så stor en styrke.

TRINE OG RENÉ KÆMPEDE FOR AT HOLDE SAMMEN PÅ FAMILIEN

Simons forældre, Trine og René husker tydeligt, hvordan de i næsten 2 måneder ikke vidste hvad Simon fejlede. Det var en lettelse, da diagnosen endelig blev stillet, selvom det på ingen måde var glædeligt, men nu vidste de i det mindste hvad Simon fejlede, og så kunne behandlingen gå i gang.

Simon ændrede hurtig karakter. Fra at være en dreng med krudt og krummer i - glad og afholdt af alle, blev Simon pludselig stille og ikke mere sjov og 'fræk', som de kendte ham. Det føltes som et mareridt, og hverdagen blev med ét markant anderledes.

Efter at diagnosen blev stillet, opstod der et behov for hjælp i familien.

Støt Børnecancerfonden via Danmark Rundt 2016

Mobil Pay dit beløb til 21 78 30 33

eller direkte på Danmark Rundt 2016, Reg. 4183 konto 11659837
Swipp 24 94

Straks kom bedsteforældrene fra henholdsvis Sønderjylland og Gilleleje til Græsted, og alle stod klar til at hjælpe familien. Der blev også lagt stor fokus på Emma og Lærke. De skulle også have deres hverdag til at fungere.

Det står tydeligt for familien, at Simon ændrede karakter. Han kunne sagtens føle trang til at blive både gal og skuffet, husker Trine og René. Hvorfor mig, kunne Simon tænke? Hvorfor er det mig der skal blive syg? – var temaet i perioder.

Det gik specielt hårdt ud over Simons mor, Trine, som stod aller tættest i hverdagen, når det gjaldt om at få Simon til at tage sine piller, og transport til og fra hospitalet.

Under Simons sygdomsperiode, tog Trine orlov fra sit job hos virksomheden, Pasano, som var og stadig er, en stor støtte for forældrene. René fortsatte sit arbejdsliv, for at holde sammen på økonomien, men var frustreret over ikke at være til stede hele tiden. Det endte med en kort stress-periode, som gik ud over balancenerven, og betød at René og Simon nåede at ligge 3 dage på Rigshospitalet samtidig på hver deres afdeling!

Det var ikke omkostningsfrit for Trine og René, men de kæmpede og holdt stædigt og kærligt sammen på deres familieliv, som de sætter højere end noget andet.

Efter ca. 4 måneder kom Simon

tilbage i skole, og den værste tid var slut. Men det var med en fleksibel mødetid, for kvalme og opkastning var helt normalt i den periode.

Livet var på alle måder blevet meget forandret.

Familien mindes hvordan deres madvaner ændrede sig betragteligt under Simons sygdom. I perioder kunne Simon kun spise kinesisk – og det var morgen, middag og aften. I andre perioder var det kun frikadeller, der var på menuen. René måtte ofte sent på aftenen hente kinesisk mad, da det var det eneste Simons smagsløg kunne overkomme.

Kort tid efter Simons sygdomsforløb med leukæmi skete det triste, at familien mistede deres farmor, som døde af lungekræft. Farmoren var ikke i tvivl om, at det var bedre, at hun overtog kræften og gav Simon livet tilbage. På en måde gav det mening, selvom det var trist at miste deres farmor, som havde været tæt på i hele sygdomsforløbet.

Når tankerne kredser omkring muligheden for, om Simon vil få tilbagefald, så ligger det ikke så fjernt for familien. Ingen kan vide hvad fremtiden bringer, og frygten vil altid ligge dybt i familien – kommer det forsigtigt fra Trine og René. Simon udvikling kom på stand by Simons sygdomsforløb skete midt i puberteten, og det stoppede ham i hans og udvikling. Det betyder, at Simon blev sat næsten 3 år tilbage. I

dag modtager Simon vækstbehandlinger i form af testoron, creme mv., så Simons krop igen kan fortsætte med at udvikle sig.

LILLESØSTER EMMA HUSKER:

Simon var en stærk storebror, og sygdommen gjorde Emma bange for at miste ham. Og selv om Emma og Simon, som søskende, opfører sig med uoverensstemmelser mv., så elsker hun sin bror meget højt, og vil for alt i verden ikke undvære ham.

I den periode, hvor Simon ikke mødte op i Græsted Skole, henvendte mange elever sig til Emma for at høre, hvordan det gik med Simon. De mange spørgsmål var ofte med til at gøre Emma bange for, hvad der kunne ske. Men det glædede hende samtidig, fordi hun blev bekræftet i savnet af hendes bror.

Emma er glad for, at hun har været med Simon på nogle ture. Bl.a. var hun og hendes forældre med i Disneyland, da Simon sammen med andre kræftramte børn blev inviteret på en rejse til Paris af Ønskefonden. Emma er også inviteret med Simon og kræftramte børn på skiferie i Norge om kort tid, og det glæder hun sig til.

Det er med til at give de to søskende nogle fælles oplevelser, som de kan glæde sig over både nu og i fremtiden.

Simons sygdom har også været hård ved lillesøster, Lærke. På trods af sine kun 3 år, da sygdommen brød ud,

var det tydeligt at mærke, at meget opmærksomhed blev koncentreret omkring hendes bror. Især Trine havde store spekulationer over, at hun ikke var der for hende. Men det tætte og kærlige familieliv havde dog en vigtig betydning, og når ikke Trine var til stede, tog René over – eller også gjorde bedsteforældrene fra Sønderjylland eller Gilleleje det. Både Lærke og Emma udviser i dag stor kærlighed til deres familie, og er begge en del af sygdomsperioden.

BØRNECANCERFONDEN GØR OGSÅ EN FORSKEL

Simon modtog under sin sygdom et såkaldt 'Forkælelseslegat' fra Børnecancerfonden, som blev brugt til køb af computer, og som har været Simons livsline til kammeraterne.

Hver 2. måned inviterer Børnecancerfonden kræftramte børn til forskellige arrangementer rundt omkring i landet. Simon forsøger at prioritere arrangementerne og deltager når muligheden er til stede. Det er virkelig en stor glæde for Simon at være med ved disse arrangementer, for her møder han børn på sin egen alder, som alle har – eller har haft – den samme sygdom.

I dag er Simon raskmeldt og deltager igen på lige fod med kammerater i skolen og sportskammeraterne i badmintonhallen. Med sine år på nethinden og sin oplevelse af en forfærdelig sygdom, sætter han stor pris på sin familie, sine venner og de muligheder som ligger foran ham.

SPONSOROVERSIGT TØJSPONSORATER MARTS 2016

Sparinvest

Comwell
SØNDERBORG

FLENSBURG-HANDEWITT

JØNSSON BYG

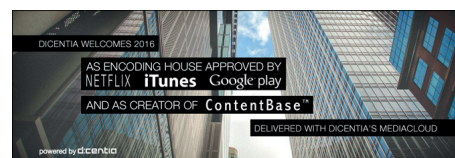
PR OFFSET

SAMARBEJDSPARTNERE

SIDINGE FRUGTPLANTAGE

STYREGRUPPEN DANMARK RUNDT 2016

Vagn W. Sørensen, på serviceholdet Team Rynkeby i Vordingborg (2012/13) og servicechef Rynkeby Holbæk (2014)
Kurt Elmegaard, rytter på Rynkeby Øresund (2015)
Henrik Aslund Pedersen, rytter på Rynkeby Vordingborg (2012/13) og revisor for Børnecancerfonden
Merete Møller - www.meretemoller.dk
Claus Bodenhoff, rytter på Rynkeby Holbæk (2014)

Decentrale styregrupper

Randers, Aars, Viborg, Esbjerg, Tinglev, Lolland, Køge

Nyhedsbrevet udsendes til abonnenter, samarbejdspartnere, sponsorer, bidragsydere og andre interessenter. Alle nyhedsbreve ligger på danmarkrundt2016.dk.
Abonnement tilsendes via tilmelding på www.danmarkrundt2016.dk

REDAKTØR

Claus Bodenhoff | Maagevej 15 | 3300 Frederiksværk | Mobil +45 21682068 bodenhoff8@gmail.com

GRAFISK TILRETTELÆGGELSE

Merete Møller Grafisk Design | www.meretemoller.dk

